

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดี และผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร ผู้ศึกษาได้ศึกษาทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกที่ดีของกรมสรรพากร (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.596/2545 : 2545)

กรมสรรพากรได้กำหนดคุณสมบัติ ผู้ส่งออกที่ดี เจื่อนใจ และสิทธิประโยชน์ ดังนี้

1) คุณสมบัติของผู้ประกอบการส่งออกที่ดี

1. กรณีเป็นผู้ส่งออกทั่วไป

1.1 เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด ที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษี

มูลค่าเพิ่ม

1.2 มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป

1.3 มีการส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศ ในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของยอดขายรวม สำหรับระยะเวลา 12 เดือนสุดท้ายก่อนยื่นคำขอรับการจัดระดับ และมีหลักฐานการนำเงินตราต่างประเทศจากการนั้นเข้ามาในประเทศไทย หรือมีหลักฐานการหักกลบลบหนี้

1.4 มีความมั่นคงต่อเนื่องและน่าเชื่อถือในการประกอบการ และมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร โรงงาน ฯลฯ

1.5 มีสินทรัพย์สุทธิมากกว่าหนี้สินสุทธิ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีสุดท้ายก่อนยื่นคำขอ

1.6 มีประวัติการเสียภาษีที่ดี เสียภาษีสอดคล้องกับสภาพเป็นจริงของกิจการ ไม่มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษี

1.7 เป็นสมาชิกของสมาคม หรือองค์การเอกชน (ในทางการค้า) เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ฯลฯ และสมาคมหรือองค์การดังกล่าวรับรองฐานะการเงินว่ามีความมั่นคงและเชื่อถือได้

2. กรณีเป็นผู้ส่งออกระดับทองของกรมศุลกากร

2.1 เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด ที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และ เป็นผู้ส่งออกระดับทองของกรมศุลกากร

2.2 มีการส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศ ในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของยอดขายรวม สำหรับระยะเวลา 12 เดือนสุดท้ายก่อนยื่นคำขอรับการจัดระดับ และมีหลักฐานการนำเงินตราต่างประเทศจากการนั้นเข้ามาในประเทศไทย หรือมีหลักฐานการหักกลบลบหนี้

2.3 มีความมั่นคงต่อเนื่องและน่าเชื่อถือในการประกอบการ และมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร โรงงาน ฯลฯ

2.4 มีสินทรัพย์สุทธิมากกว่าหนี้สินสุทธิ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีสุดท้ายก่อนยื่นคำขอ

2.5 มีประวัติการเสียภาษีที่ดี เสียภาษีสอดคล้องกับสภาพเป็นจริงของกิจการ ไม่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงภาษี

2.6 เป็นสมาชิกของสมาคม หรือองค์การเอกชน (ในทางการค้า) เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ฯลฯ และสมาคมหรือองค์การดังกล่าวรับรองฐานะการเงินว่ามีความมั่นคงและเชื่อถือได้

2) เงื่อนไขการพิจารณา

ผู้ประกอบการส่งออกที่จะได้รับการจัดระดับให้เป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข

2.1 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร

2.2 กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่งต้องได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน

2.3 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่รับรองงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ยื่นคำขอต้องได้รับการแต่งตั้งจากมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตามมาตรา 3 สัตต แห่งประมวลรัษฎากร โดยให้แจ้งชื่อ เลขทะเบียนผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ชื่อสำนักงานผู้สอบบัญชี และแจ้งชื่อผู้ทำบัญชี สำนักงานบัญชีด้วย

3) สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ

3.1 ผู้ประกอบการส่งออกที่ดี ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จะได้รับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.2 ผู้ประกอบการส่งออกที่ดี ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา จะได้รับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 45 วัน นับแต่วันที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

ยกเว้น ในกรณีที่มิหลักฐานหรือข้อมูลชี้แจงว่า ผู้ประกอบการส่งออกที่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่ถูกต้อง และเห็นสมควรตรวจก่อนคืน กรมสรรพากรจะแจ้งเหตุที่ไม่สามารถคืนภาษีภายในเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการส่งออกที่ดีทราบ

ทั้งนี้ สภิตติ์ดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลา 2 ปี นับแต่เดือนภาษีที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดี สำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการจัดระดับเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีก่อนคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.596/2545 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2545 มีผลบังคับใช้และยังไม่ครบกำหนดเวลาสิ้นสุดสิทธิประโยชน์ ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ไปจนครบกำหนดเวลา

4) การยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีของกรมสรรพากร

ยื่นคำขอ (สด.1) พร้อมเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ในการพิจารณา โดยยื่นต่อหน่วยงานดังนี้

4.1 ผู้ประกอบการที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ยื่นคำขอได้ที่ส่วนวางแผนและประเมินผลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่

4.2 บริษัทอื่น ให้ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่

4.3 กรณีสถานประกอบการซึ่งมีหน้าที่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งอยู่ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่ฝ่ายภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี

4.4 กรณีสถานประกอบการซึ่งมีหน้าที่ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งอยู่ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่ฝ่ายกรรมวิธีและคืนภาษี

กรณีสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการส่งออกที่ดีสิ้นสุดลง เนื่องจากครบกำหนดระยะเวลา 2 ปี หากผู้ประกอบการมีความประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีต่อไป ให้ยื่นคำขอใหม่ก่อนระยะเวลา 3 เดือน ที่สิทธิประโยชน์จะสิ้นสุดลง

5) ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติ

5.1 สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ แล้วเสนอความเห็นไปยังกรมสรรพากร

5.2 กรมสรรพากร โดยคณะกรรมการพิจารณาจัดระดับผู้ประกอบการส่งออกที่ดีสรุปความเห็นเสนออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติ

5.3 สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ประกอบการที่ยื่นคำขอทราบ

หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.597/2545 : 2545)

กรมสรรพากรได้กำหนดคุณสมบัติ ผู้ส่งออกขึ้นทะเบียนและสิทธิประโยชน์ ดังนี้

1) คุณสมบัติของผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน

1.1 เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนุคคลธรรมดาที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.2 มีการประกอบกิจการมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือน โดยมียอดส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของยอดขายรวม สำหรับระยะเวลา 12 เดือน ก่อนยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน และมีหลักฐานการนำเงินตราต่างประเทศจากการขายนั้นเข้ามาในประเทศไทย หรือมีหลักฐานการหักกลบลบหนี้

1.3 มีความมั่นคงต่อเนื่องและน่าเชื่อถือในการประกอบการ และมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร โรงงาน ฯลฯ

1.4 มีสินทรัพย์สุทธิมากกว่าหนี้สินสุทธิ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีสุดท้ายก่อนยื่นคำขอ

1.5 มีประวัติการเสียภาษีที่ดี เสียภาษีสอดคล้องกับสภาพเป็นจริงของกิจการ ไม่มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษี

1.6 เป็นสมาชิกของสมาคม หรือองค์การเอกชน (ในทางการค้า) เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ฯลฯ และสมาคมหรือองค์การดังกล่าวรับรองฐานะการเงินว่ามีความมั่นคงและเชื่อถือได้

2) เงื่อนไขการพิจารณา

ผู้ประกอบการส่งออกที่จะได้รับการจัดระดับให้เป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข

2.1 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร

2.2 กรณีมีสถานประกอบการหลายแห่ง ต้องได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน

2.3 กรณีเป็นบริษัท หรือหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือผู้สอบบัญชีภาษีอากร ที่ตรวจสอบรับรองบัญชีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ยื่นคำขอต้องได้รับการแต่งตั้งจากมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขตามมาตรา 3 สัตต แห่งประมวลรัษฎากร โดยให้แจ้งชื่อ เลขทะเบียนผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ชื่อสำนักงานผู้สอบบัญชี และแจ้งชื่อผู้ทำบัญชีสำนักงานบัญชีด้วย

3) สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ

3.1 ผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะได้รับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.2 ผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา จะได้รับการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

ยกเว้น ในกรณีที่มีหลักฐานหรือข้อมูลขัดแย้งว่า ผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่ถูกต้อง และเห็นสมควรตรวจก่อนคืน กรมสรรพากรจะแจ้งเหตุที่ไม่สามารถคืนภาษีภายในเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนทราบ

ทั้งนี้ สิทธิดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลา 2 ปี นับแต่เดือนภาษีที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียน

4) การยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

ยื่นคำขอ (สท.1) พร้อมเอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ในการพิจารณา โดยยื่นต่อหน่วยงานดังนี้

4.1 ผู้ประกอบการที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ยื่นคำขอได้ที่ส่วนวางแผนและประเมินผลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่

4.2 ผู้ประกอบการอื่น ให้ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่

4.2.1 กรณีสถานประกอบการซึ่งมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งอยู่ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่ฝ่ายภาษีหัก ณ ที่จ่ายและคืนภาษี

4.2.2 กรณีสถานประกอบการซึ่งมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งอยู่ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่ฝ่ายกรรมวิธีและคืนภาษี

กรณีสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลง เนื่องจากครบกำหนดระยะเวลา 2 ปี หากผู้ประกอบการมีความประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนต่อไป ให้ยื่นคำขอใหม่ ก่อนระยะเวลา 3 เดือน ที่สิทธิประโยชน์จะสิ้นสุดลง

5) ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติ

5.1 สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่แล้วแต่กรณีจะดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการที่ยื่นคำขอเป็นผู้ส่งออกขึ้นทะเบียน แล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพิจารณาคำขอเป็นผู้ส่งออกขึ้นทะเบียน เพื่อเสนอต่อหัวหน้าหน่วยปฏิบัติพิจารณาอนุมัติ

5.2 สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ แล้วแต่กรณีแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ประกอบการที่ยื่นคำขอทราบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทบทวนผลการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปผลดังต่อไปนี้

ทองเพียร สัตย์บุรุษ (2546) ได้ทำการศึกษาปัญหาที่พบจากการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ได้ศึกษาข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2545 - 31 ธันวาคม 2545 โดยศึกษากลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และรวบรวมข้อมูลการดำเนินการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยใช้ข้อมูลจากรายงานผลการตรวจค้างคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสด (ตส.4) บันทึกจากรายงานการตรวจปฏิบัติการตรวจคืนมูลค่าเพิ่ม (ตป.08) รายงานการค้างคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสด (ตส.4) และรายงานค้างตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (นตป.1) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพรรณนา และร้อยละ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบด้านผู้ประกอบการคือ 1) ผู้ประกอบการไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านภาษีอากร 2) ผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญของการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ 3) ผู้ประกอบการเร่งรัดให้ตรวจเพื่อที่จะได้รับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มโดยเร็ว ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ คือการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและตีความตามข้อกฎหมาย และระเบียบคำสั่ง ข้อกำหนดมากเกินไป ทำให้ล่าช้าในการตรวจคืนภาษี

ผลการศึกษาที่ได้ทำให้ทราบปัญหาจากการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแนะนำผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง เช่น ให้คำแนะนำหลักภาษีอากรที่จำเป็นแก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ในตัวบทกฎหมายที่จำเป็นต่างๆ ให้มากที่สุด พร้อมทั้งมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเรื่องเทคนิควิธีการตรวจสอบ และวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ทำให้การขอคืนภาษีเป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ปรีทัศน์ ตรีอินทอง (2546) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม:กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ศึกษาข้อมูลในช่วงระหว่าง 1 กุมภาพันธ์ 2546 - 31 มีนาคม 2546 โดยศึกษาข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักรและใช้บริการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ร้อยละและค่าเฉลี่ยเรขาคณิต พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ 4 ประการคือ 1)การให้บริการของเจ้าหน้าที่ในด้านการให้บริการ 2) ความพึงพอใจความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำแนะนำที่เข้าใจง่าย มีความชัดเจนแม่นยำในข้อกฎหมายที่ใช้อย่างถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ 3)ความ

พึงพอใจด้านความเร็วในการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว 4) ความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ที่กรมสรรพากรจัดทำ เผยแพร่ให้สาธารณะความรู้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการประชาสัมพันธ์ที่ดี เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับผู้รับบริการ และยังทำให้ผู้ใช้บริการได้รับรู้ข่าวสารอีกด้วย

ผลการศึกษาที่ได้ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจในการใช้บริการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงและแก้ไขผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เช่นลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรให้สั้นลง มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่องให้นักท่องเที่ยวและผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจ และเห็นถึงประโยชน์ในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยจัดทำการโฆษณาตามสื่อต่างๆ ตลอดจนจัดการอบรมให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้มีความรู้ เพื่อสามารถนำไปแนะนำแก่นักท่องเที่ยวได้

รัตนา ตาสุธ (2546) ได้ทำการศึกษาปัญหาที่พบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิด และให้เป็นปัจจุบันของทีมกำกับดูแล สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพรรณนา ร้อยละ ความถี่ และค่าเฉลี่ย พบปัญหา 5 ปัญหาคือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามการชำระภาษีและการบริหารงานจัดเก็บภาษีคือ ผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชี โดยส่วนใหญ่จะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำและเสียภาษี ผู้ประกอบการไม่ส่งรายงานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายในกำหนดเวลาที่นัดหมาย 2) ปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาคืนภาษีคือ ผู้ประกอบการไม่ส่งรายงานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายในกำหนดเวลานัดหมาย ทำให้ดำเนินการคืนภาษีได้ล่าช้า 3) ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบภาษีคือ ขาดข้อมูลที่เป็นมาตรฐานในการประเมินความเหมาะสมในการยื่นเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี 4) ปัญหาในการกำกับดูแลต่างๆ ไปคือ ปริมาณของงานและอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ไม่เหมาะสม และครุภัณฑ์สำนักงาน และยานพาหนะในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ 5) ปัญหาของผู้ประกอบการคือ ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านภาษีอากร ไม่เห็นความสำคัญของการกำกับดูแลและการตรวจสอบ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่เห็นความสำคัญของการเสียภาษีให้ถูกต้อง ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การเสียภาษีที่ถูกต้อง ไม่มีที่ปรึกษาที่ดีในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษี

ผลการศึกษาที่ได้ ทำให้ทราบถึงปัญหาที่พบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดของ ทีมกำกับดูแล และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาระบบงานกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดของ ทีมกำกับดูแล รวมทั้งสร้างความรู้สึที่ดีต่อผู้เสียภาษีเพื่อให้ผู้เสียภาษีรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วนและเป็นปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น

วรรณงาม แก้วคำ (2546) ได้ทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพการคืนเงินมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ส่งออกในเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาจากผู้ส่งออกสินค้าไปขายยังต่างประเทศและจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 และมีสำนักงานอยู่ในอำเภอต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่และมีรายชื่อในทะเบียนผู้ส่งออก และศึกษากลุ่มข้าราชการในทีมกำกับดูแลและข้าราชการฝ่ายกรมวิธานหัตถาภิ ๓ ที่จ่ายและคืนภาษี ปฏิบัติงานคืนเงินมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าตัวแปร วิเคราะห์การถดถอยพหุ นำมาหาค่าสถิติเชิงพรรณนาและร้อยละพบว่า การคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ส่งออกเขตจังหวัดเชียงใหม่ถือได้ว่ามีประสิทธิภาพสูง ผู้ประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจ ต่อการขอคืนเงินมูลค่าเพิ่มและการได้รับการตั้ง คำน สถานที เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยของหน่วยงานโดยรวมถือได้ว่ามีความพึงพอใจ แต่ที่ต้องให้ความสนใจพิจารณาแก้ไขในรายละเอียดของแบบฟอร์มที่ใช้ประกอบการขอคืนเงินมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการยังเห็นว่าใช้ยาก ในส่วนของเจ้าหน้าที่ภาพรวมพบว่า มีประสิทธิภาพทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ต่อการคืนเงินมูลค่าเพิ่ม ความรู้ในการดำเนินงานการบริหารงานการคืนเงินมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนความเห็นของเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีความเห็นว่าอยู่ในระดับต่ำ ยังไม่ได้ผลตามเป้าหมาย ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ คาดว่าจะส่งผลให้การคืนเงินมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ส่งออกเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ทราบแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง หรือช่องทางที่จะเพิ่มความพึงพอใจในการได้รับการบริการของผู้ประกอบการและการให้บริการที่ดีและรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ โดยทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้ นโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติและข้อกฎหมาย ตลอดจนสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจหรือนโยบายของรัฐบาล

ฐิตียา จิยะพงษ์ (2548) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพรรณนา และร้อยละ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าและไม่เข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมี 2 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านบวก 2) ปัจจัยด้านลบ

ปัจจัยด้านบวก ที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุดสามอันดับ อันดับแรกเห็นว่าการได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร จะทำให้ได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มเร็วขึ้น อันดับสองผู้ประกอบการในแหล่งเดียวกันตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร และอันดับสาม เห็นว่าไม่เป็นภาระในการปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากร

ปัจจัยด้านลบ ที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญต่อการตัดสินใจไม่ยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุดตามอันดับ ที่เป็นอันดับแรกคือ ระเบียบกรมสรรพากรมีความยุ่งยากในการปฏิบัติ อันดับสอง เห็นว่าจะเป็นการเพิ่มภาระในการทำเอกสาร และอันดับสาม เป็นเพราะกิจการมีการส่งสินค้าไปต่างประเทศในสัดส่วนที่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของยอดขายรวม อันดับสี่ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารของทางราชการยังไม่ทั่วถึง

ผลการศึกษาที่ได้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร เพื่อใช้เป็นแนวทางให้แก่กรมสรรพากรในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องระเบียบต่างๆ ในการจูงใจผู้ประกอบการให้มีความสนใจเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบการส่งออกของกรมสรรพากร ตลอดจนจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ทำการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจให้คำแนะนำรวมทั้งจัดทำเอกสารเชิญชวน เผยแพร่แก่ผู้ประกอบการในการตัดสินใจเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรต่อไป และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข อันเป็นการปูพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารงานคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไปในอนาคต เพื่อให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาการดำเนินงานทางภาษีกับผู้ส่งออกให้เติบโตและเข้มแข็งขึ้น และทำให้ธุรกิจเหล่านี้อยู่ในระดับที่สามารถติดตาม พัฒนาและได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันกรมสรรพากรก็สามารถติดตามการจัดเก็บภาษีได้โดยง่าย รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม อันส่งผลไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างขึ้น